

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Niet zonder enige tevredenheid

Hargh, M.C. van der

Citation

Hargh, M. C. van der. (1989). Niet zonder enige tevredenheid. *Bestuurskundige Berichten*, 4(4), 7.
Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233237>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233237>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Vanaf 17.30 staat de telefoon rood gloeiend. De mensen bellen voornamelijk over individuele problemen, zoals huursubsidie, belastingen en melkquota.

Mateman steelt de show, hij weet losjes de mensen te woord te staan en schakelt moeiteloos over op het dialect. Hij weet zelfs twee bellers over te halen om lid te worden van het CDA.

DINSDAG 5 SEPTEMBER werkbezoek aan het land van Maas en Waal

Er heerst een ontspannen sfeer binnen de karavaan; het verhaal in De Gelderlander is positief ("En dat voor zo'n rooie krant!") en de finish is in zicht. Er wordt dan ook heel wat afgekleit en geroddeld. Zo wordt er smakelijk gelachen om Ruding die zich, tijdens het canvassen in Doetinchem, de uitspraak: "Zo kom ik ook eens onder de mensen!", liet ontvallen.

Ook worden de laatste moppen uitgewisseld: "Weet je waarom ze in Polen politiek al heel wat verder zijn dan in Nederland? Omdat ze er daar al achter zijn dat je een oud-vakbondsmansman geen premier moet maken."

Maar er is ook ergernis. De Gelderse kandidaten zijn namelijk van mening dat de cam-

pagne-leiding zich teveel concentreert op de grote steden, waar naar hun mening toch geen winst valt te behalen. Een stelling die wordt bevestigd als we kijken naar de verkiezingsuitslag van bijvoorbeeld Nijmegen (een teruggang van 28,6% naar 27,5%).

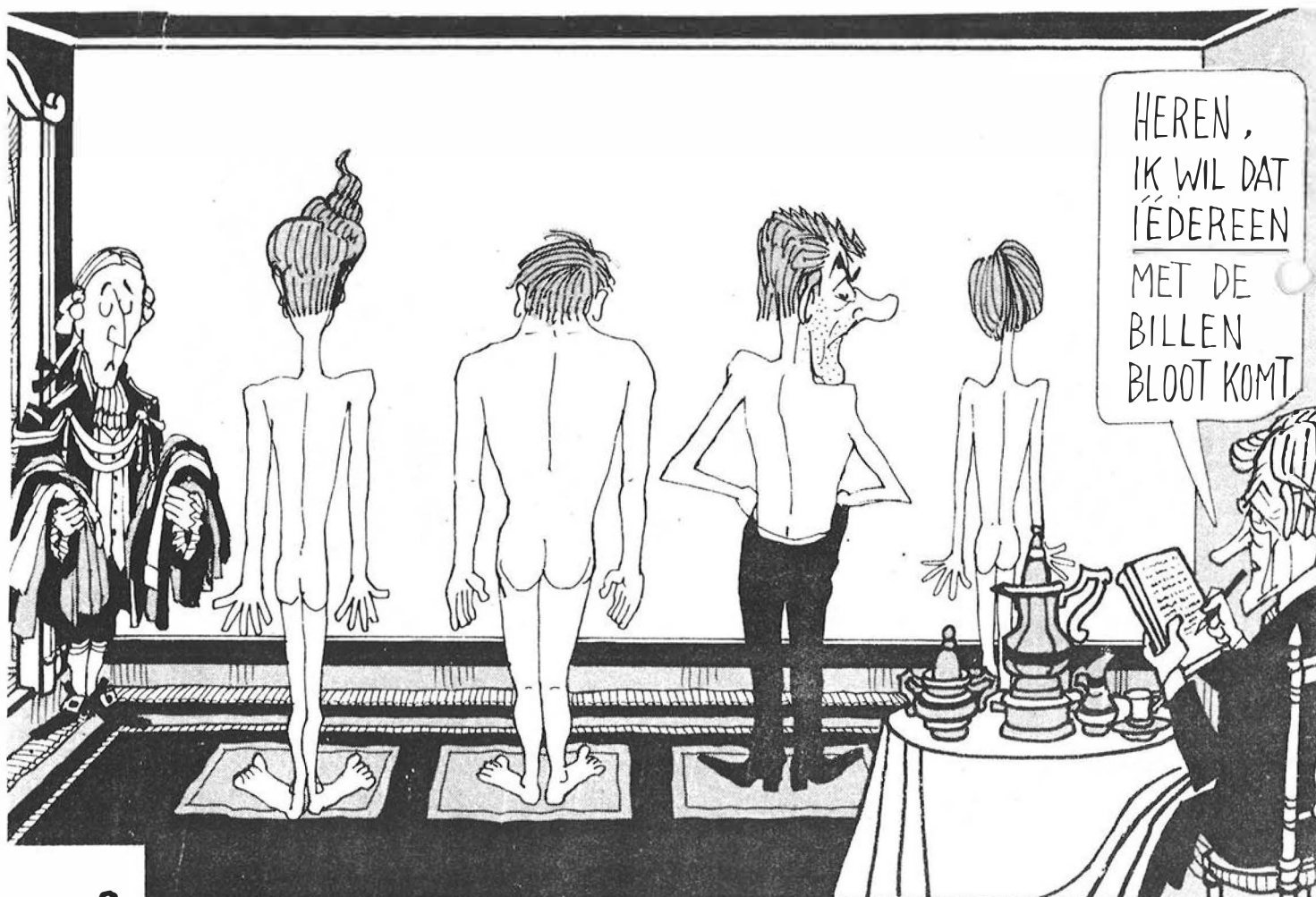
Het werkbezoek gaat voornamelijk over de problematiek van de slechte bereikbaarheid van het land van Maas en Waal.

's Avonds gaat de tocht naar Nijmegen, waar een Frans-Indisch buffet (!) klaar staat, om op ontspannen wijze de campagne af te sluiten. Aanwezig zijn ook minister Jan de Koning en staatssecretaris Berend-Jan van Voorst tot Voorst, die een kort toespraakje houden alvorens er gezamenlijk naar het grote TV-debat wordt gekeken. Als Lubbers de naam noemt van de Nijmeegse kandidaat Ad Lansink gaat er een groot gejuich op.

DONDERDAG 7 SEPTEMBER de balans

- * Afgang VVD dramatisch
- * Verlies PvdA pijnlijk
- * Winst D'66 verrassend
- * Winnaar Lubbers kan blijven regeren ■

De verkiezingen zijn voorbij, de formatie kan beginnen

NIET ZONDER ENIGE TEVREDENHEID

heb ik de recente wijzigingen in de Leidse bestuurskundige wereld waargenomen. Over twee van die veranderingen wil ik met U van gedachten wisselen: de aanstelling van maar liefst drie nieuwe hoogleraren en de verhuizing van de vakgroep naar gebouw 5.

M.N. VAN DER HARGH

Voor insiders was de komst van de heren Bekke, Derksen en Toonen naar de vakgroep bestuurskunde geen verrassing. Voordat ik U deelgenoot maak van mijn oordeel over deze benoemingen wil ik eerst iets anders aan U kwijt. Helaas is het soms nodig de vakgroep te wijzen op haar falen. Het zij zo. 'Sloppiness' (laksheid) dient zonder aanzien des persoons op een heldere en voortvarende wijze te worden aangepakt. Hier wil ik voor de zuiverheid direct bij aantekenen, dat vergelijkenderwijs we ons bij bestuurskunde gelukkig mogen prijzen. Echter het falen van anderen kan en mag geen excuus zijn om de zaak op zijn beloop te laten. Het klinkt hard, maar mijn betrokkenheid bij het welvaren van de Leidse bestuurskunde vraagt dit. Ik kan dit niet vaak genoeg zeggen!

KWARTET

Daarom is het des te plezieriger op te kunnen merken - en dit zeg ik zonder enig spoor van vals cynisme-, dat we ons gelukkig mogen prijzen met deze aanwinsten. Het betreft drie buitengewoon bekwame personen, die ruimschoots hun sporen op het bestuurskundige vlak hebben verdiend. Samen met Rosenthal vormt dit drietal een uitstekend kwartet met een niet onbelangrijke publicitaire waarde. De Leidse bestuurskunde kan met vertrouwen de uitdagingen van de jaren '90 (en niet te vergeten 1992) aan. Ga maar eens na: Rosenthal staat naar het schijnt - vanwege zijn grote expertise op het gebied van de crisisbesluitvorming- in het veld bekend als de 'rampen-professor'. Derksen heeft naam gemaakt als de beschermer van verdrukte kleine gemeenten, die zuchten onder de doem van een dreigende herindeling. Bekke wordt in Leiden (maar ook ver daarbuiten) reeds lang hoog geacht als de bedenker van allerlei gemeentelijke organisatie-modellen, die zich uitstekend lenen voor een paar lastige tentamenvragen. Tenslotte hebben we Toonen leren kennen als de denker bij uitstek over het binnenlands bestuur. Ik wil me zelf niet op de borst slaan, maar dat Toonen tot hoogleraar is benoemd, bewijst dat de aandacht in deze column voor zijn wetenschappelijke activiteiten hem zeker geen windeieren heeft gelegd. Het moest maar eens gezegd zijn!

En nu de verhuizing. Het pittoreske Rapenburg, de duistere gangen van het K.O.L. ze behoren voor ons bestuurskundigen tot het verleden. De lezer van deze column hoeft niet bang te zijn dat ik me zal verliezen in nostalgische en zelfs poëtisch getinte beschouwingen over dit onderwerp. Van Thorbecke wordt (tenonrechte) beweerd dat hij de volgende opmerking heeft gemaakt: 'kunst is geen regeringszaak'. Ik ben het hier hartsgrondig mee eens. Cultuuruitingen zijn voor de bestuurskundige relevant voorzover zij beleidsmatige en vooral financiële consequenties met zich mee brengen. Daarbuiten is het slechts een bepaalde vorm van vrije tijdsbesteding. Over de waarde daarvan valt onder het genot van een drankje goed te discussiëren. Maar dit terzijde.

AFSCHEID

Het afscheid van de oude behuizing van de vakgroep Bestuurskunde is me gemakkelijker gevallen dan ik op het eerste gezicht verwacht had. Gebouw 5 de oude polikliniek van het Academisch Ziekenhuis bevalt me wel. Ik vind het zelfs een inspirerende omgeving. Je hoort mensen weleens zeuren over het 'saaië' uiterlijk van het gebouw. Niets van dat alles hier: zakelijkheid, geen overbodige versieringen. De functionaliteit staat voorop, maar daarnaast toont de vangnetconstructie in de hal overduidelijk de sociale betrokkenheid bij de opzet van de renovatie aan. Mijn hulde. Daarnaast heeft ook de vroegere bestemming van Gebouw 5 een grote symbolische waarde. Bestuurskunde als poliklinische hulp voor het openbaar bestuur. Hoe kan het beter! Geïnspireerd door de nieuwe behuizing heb ik besloten om een wijziging aan te brengen in de stijl van mijn bijdragen aan de B.B.. Gaanderweg is de toonzetting van mijn column wat milder geworden. Mijn motto luidt vanaf heden: 'No more mister Nice Guy'. De puntjes moeten weer op de i worden gezet ■

